
ZPRAVODAJ NAŠE DĚDINA

Číslo 2/2010 • Vydává OÚ Jankovice • Cena 5 Kč

Vážení občané, milí čtenáři,

s malým zpožděním a téměř již zimním vydáním našeho zpravodaje přinášíme pravidelný přehled událostí za poslední půlrok. Za několik dnů bude rok 2010, který byl pro naši obec významným datem, minulostí. Následující řádky patří mimo oslav i volbám do zastupitelstva, sportovním a kulturním akcím a nové formě našeho seriálu. Přejeme Vám příjemnou četbu.

Ohlédnutí za oslavami založení obce

První červencový víkend prodloužený navíc o dva státní svátky byl ještě významnějším pro naši obec. Oslavy 650. výročí založení Jankovic byly dlouho očekávané. Podařilo se pobavit a spojit občany všech věkových kategorií. V bohatém programu od pátku do neděle nechyběla umělecká vystoupení, poučení, pohledy do historie i zábava.

Již v polovině týdne se na hřišti objevily u nás poměrně vzácné poutové atrakce, které se zájmem sledovaly a od čtvrtky si také vyzkoušely nejen děti.

Nightwish revival

Press rock

O řízný úvod slavností se v pátek 2. července postarala rocková formace Press rock, která své příznivce v regionu baví hudbou už 22 let. Fanoušci se jim za to celá léta odměňují početnými návštěvami na tanečních zábavách. Hasiči, kteří zahajovací program oslav obstarávali, dlouho uvažovali o pozvání kvalitní rockové kapely pro tuto příležitost. Tato myšlenka se nakonec stala skutečností, a tak k nám zavítali severomoravští Nightwish revival. Jejich vystoupení trvalo zhruba hodinu ještě před páteční půlnocí.

Poslední zvuky kytar utichly až s ranním svítáním a návštěvníci akce, kterých bylo téměř 500, odcházeli unavení, ale spokojeni.

Druhý den oslav byl také věnovaný převážně hudbě a tanci, tentokrát ovšem hudebníci přeladili na jinou, volnější notu. V Jankovicích působilo nebo dodnes hraje mnoho dobrých muzikantů. Kapely Broučci, Crystal nebo Studio 6 se nesmazatelně zapsaly do dějin obce zejména v šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. Na tyto doby dávno minulé si v sobotu 3. července na zahrádce Hospody U kolejí přišly zavzpomínat spousty občanů i rodáků.

Nedělní hlavní program oslav byl ve znamení vzpomínek a setkání. Po poledni se již začali scházet první slavnostně naladěni hosté, občané a rodáci, kteří směřovali k prohlídce kronik, obsáhlých fotoalb a výstavce fotografií zapůjčených od občanů v prostorách obecního domu. Svou práci prezentovali také hasiči, myslivci a v areálu tenisového kurtu také místní sportovci.

Ve 14 hodin se vydal průvod obcí k pomníku padlým, kde jsme uctili památku všech zemřelých občanů Jankovic. Po slavnostním projevu starostky obce M. Šišákové, která vzpomněla jednotlivé mezníky historie obce, se představily Holešovské mažoretky a výcvik psů předvedli členové policejní školy v Holešově.

Další program se odehrál v Hájíčku, kde slavnostní mši v zaplněném areálu sloužil holešovský kaplan Josef Svoboda. Valašský soubor Rusavjan nechal hudbou i tancem nahlédnout do folklórních tradic v našem okolí. Po něm zavítaly na naše oslavy s gratulací spousty českých umělců a politiků v podání známého imitátora Václava Faltuse.

O vyvrcholení celého dne i oslav se postarala dechová hudba Miločanka a její host – lidový vypravěč Jožka Černý z Hodonína.

Výborná atmosféra pokračovala až do pozdních nočních hodin. K hladkému průběhu oslav velkou měrou přispělo až neskutečně příznivé počasí po celé tři dny.

Na tomto místě se sluší poděkovat také všem, kteří neváhali a tratili dlouhé hodiny přípravou na tyto dny nebo se jiným způsobem podíleli na jejich bezproblémovém průběhu.

Zvláštní poděkování:

- občanům za zvelebení okolí svých domů i veřejných prostranství
- hasičům a myslivcům za pomoc při organizaci a technickém zajištění
- Věře Halamové, starostce obce Bařice – Velké Těšany za zapůjčení prezentačních panelů
- SDH Roštění a fotbalistům z Roštění za zapůjčení laviček a stolů
- SDH Brusné za zapůjčení výčepního setu
- muzikantům bývalé hudby OB J. Tatýrkovi, L. Stokláskovi, Z. Křížkovi a A. Váلكovi + Jiřímu Křišťůfkovi, provozovateli Hospody U kolejí za realizaci sobotní akce
- Zdeňce Ponižilové a Pavle Křišťůfkové za přípravu a zajištění slavnostní mše
- Řediteli SPŠ MV plk. Ing. Janu Dvořákovi za spolupráci a zajištění ukázek práce policie se psy
- D. Rybovi – kapelníkovi DH Miločanka za zapůjčení zvukového vybavení
- Josefovi Kučerovi st., Oldřichovi Mrázkovi, Pavlovi Revákovi, Věře Ševčíkové, Lud'kovi Stokláskovi, Evě Darebníkové za zapůjčení fotografií a dalších materiálů z historie obce
- Kamile Zicháčkové, Marice Hendrychové a Lucii Barotkové za pomoc při realizaci výstavy kronik, alb a fotodokumentace
- Jaroslavovi Pospíšilovi za spolupráci na mimořádném čísle zpravodaje u příležitosti oslav
- Jiřímu Burešovi za pořízení fotodokumentace o domovních číslech a reportážních fotografií z celého průběhu oslav

Celým třídním oslavám udělil záštitu hejtman Zlínského kraje MVDr. Stanislav Mišák, který také obci Jankovice věnoval finanční částku ve výši 20.000,- Kč.

Tím skončila další z etap bohaté historie obce. Je hezké, že jsme si připomněli některé události, osoby i dobu. Ponechme tedy nyní vzpomínání. Vzpomínání často evokuje menší či větší dávku nostalgie. Život jde dál a čeká nás další etapa – budoucnost naší obce.

Miroslav Darebník

FOTOGALERIE Z OSLAV

O výstavu fotek a kronik byl velký zájem

Miločanka ve slavnostním průvodu

Zástupy občanů a rodáků prochází před číslem 2

Oslavu podpořili svou účastí také hasiči

Shromáždění u pomníku padlých

Slavnostní projev starostky Miloslavy Šišákové

Mše svatá v Hájičku

Vystoupení souboru Rusavjan

Tanec v rytmu tónů Miločanky

Překvapením oslav bylo vystoupení imitátora Václava Faltuse. Na snímku spolu s Lubošem Ponižilem.

V podvečer si vzal slovo i lidový vypravěč Jozka Černý z Hodonína

Přišlo na řadu i setkání a vzpomínání

Sólo pro dlouholetého starostu Jaroslava Kučeru

Výsledky voleb do zastupitelstva obce Jankovice konané ve dnech 15. 10. - 16. 10. 2010

Celkový počet zapsaných osob ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků: **309**

Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky: **167**

Celkový počet odevzdaných úředních obálek: **167**

1. Miloslava Šišáková	94 hlasů
2. Miroslav Darebník	101 hlasů
3. Ing. Zdeněk Hanulík	82 hlasů
4. Oldřich Ponížil	75 hlasů
5. Libuše Ryšková	78 hlasů
6. Josef Sedlařík	70 hlasů
7. Pavlína Hajdová	100 hlasů
8. Marta Kubová	69 hlasů
9. Lubomír Dočkal	87 hlasů

Volby do Senátu Parlamentu České republiky konané ve dnech 15. 10. - 16. 10. 2010 - 1. kolo

Počet osob, zapsaných do výpisů ze stálého seznamu a zvláštního seznamu celkem: **309**

Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky: **154**

Počet odevzdaných úředních obálek: **154**

1. Miloš Malý	37 hlasů
2. Zdeněk Janalík	62 hlasů
3. Jaroslav Adamík	4 hlasy
4. Zdeněk Pánek	22 hlasů
5. Ignác Hoza	1 hlas
6. Lenka Mergenthalová	11 hlasů
7. Lubomír Nečas	6 hlasů
8. Pavel Dohnal	5 hlasů
9. Zdeňka Dokoupilová	1 hlas

Volby do Senátu Parlamentu České republiky konané ve dnech 22. 10. - 23. 10. 2010 - 2. kolo

Počet osob zapsaných do výpisů ze stálého seznamu celkem: **309**

Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky: **109**

Počet odevzdaných úředních obálek: **109**

Zdeněk Janalík 126 hlasů

Miloš Malý 46 hlasů

Jankovičtí havíři

„Já jsem horník – kdo je víc! – heslo v minulosti často citované, ale také zneužívané, přesto vhodné k zamyšlení.

Havířina je povolání odvážných chlapů, dobývajících hluboko pod zemí ve slojích – štolách tolik ještě dnes potřebné uhlí. Horníci se pohybují v prostředí, kde není oken a kde nevyzpytatelné tlaky hornin a nebezpečný methan vytvářejí obrovské rizikové prostředí. S tím vším se musí vypořádat každý, kdo se rozhodl na šachtě fátat.

A z Jankovic jich nebylo málo, kteří v rámci krátkodobých brigád, anebo natrvalo spojili svůj osud s ostravskými šachtami. Pravda, všichni si slušně vydělali, avšak rizika, která desítky metrů pod zemí podstupovali, to nikdy nemohlo vyvážit. Ba co víc – všichni si dobře uvědomovali, že i když se v pořádku vrátí ze zaměstnání k rodině, prach, kterého se nadýchali, a otřesy při práci se sbíječkou mohou po delší době nahodit jejich zdraví. Sebelepší lékařská péče pak mnohdy musela před těmito následky kapitulovat.

K Jankovjákům, kteří se s nástrahami hornictví snažili se ctí vypořádat, patřili Hynek Piňous, Ladislav Koláček, Inocenc Minařík, František Darebník, Josef Fuksa a také Josef Koláček, Stanislav Koláček, Antonín Koláček, Karel Sedlařík, Jindřich Čermák, Miroslav Zapletal a Petr Kamenár. Z těch hodně starých Metoděj Měrka, který pracoval jako důlní úředník v Moravské Ostravě a horník Josef Školotík tamtéž.

Po vyučení horníkem v Ostravě svázal svůj další život se zdejšími šachtami také Zdeněk Dohnálek ze Souhrad. Při jedné mojí návštěvě Ostravska došlo na naše setkání v jeho rodinném domku v Ostravě – Třebovicích. A bylo o čem si povídat. Zpočátku měly navrch vzpomínky na naše dětství, pak se řeč stočila na jeho učňovská léta, tolik obohacená sportem, ale také na seznámení se životní oporou, později manželkou Marií Zdráhalovou z Chomýže. Manželství i děti se jim vydařily. Zdeňkova pracovitost a zdravý selský rozum, který se skloubil s vysokoškolsky vzdělanou manželkou s praktickým přístupem k životu, našly svou odezvu v jejich potomcích: syn Zdeněk se stal inženýrem a v současné době se věnuje náročné vědecké práci v USA, dcera Irena je magistrou farmacie.

Zdeněk Dohnálek (vlevo) s partákem

Když jsme pak hovořili o jeho letitém působení na ostravských šachtách, nadhodil jsem otázku, zda byla jeho práce oceněna ještě jinak než finančně. Nad tím Zdeněk mávl rukou, po mém naléhání však nakonec vytáhl ze šuplíku různá prezidentská, ministerská a resortní vyznamenání. A protože v KSČ nikdy nebyl, měla tato uznání jiné pozadí. Dostal je za poctivou, dřičskou práci na dolech Vítězný únor, Urx, Vrbice, Rudý říjen a Stachanov. Celých 31 let působil na „bani“, z toho 25 let pracoval na důlním kombajnu.

K našemu rozhovoru jsem se v myšlenkách nejednou vracel a vždy jsem dospíval k závěru, že Zdeněk Dohnálek je člověk velkého lidského rozměru, který má široké a ušlechtilé zájmy. Svě „životní univerzity“ tak zvládl na výbornou.

A ještě něco: patronem horníků je Svatá Barbora. Zřejmě nad Zdeňkem Dohnálkem i ostatními havíři z Jankovic držela usilovně a nepřetržitě svou ochrannou ruku, protože se nikomu z nich v dolech nic vážného nestalo...

Sekáči

V padesátých a šedesátých letech minulého století nebylo v Jankovicích a okolních vesnicích dostatek mechanizované techniky (žaček), kterými by jankovští zemědělci mohli poséct své louky. Kosey však byly takřka ve všech staveních. Těmi byl při vytrvalosti a zručnosti sekáčů posečen nejen jeden jankovický lán.

„Seklo se dvakrát do roka, na jaře tráva a na podzim otava,“ vzpomíná pan Antonín Ryška, který se takových „sekáčských maratónů“ od svého odrostlejšího dětství zúčastňoval. „Než se šlo síct, musela být kosa nejenom nejen pořádně naklepána, ale také následně dobře usazená na pokos. Já jsem nejvíc chodil síct s partou, kterou vedl Ludvík Křížek a byli v ní Jan Měrka, Antonín Michalík, Alois Kopečný starší, Josef Foukal ze Souhrad a Antonín Ševčík z Pohoršova a další. Seklo se pro Aloise Křížka, Bedřicha Zapletala, Marii Navrátilovou, Žofii Šimkovou, Josefa Nedbala a dle potřeby pro další a to nejvíc na Horních Trávníkách, Hrbech, Čeřenci, Záhřebí, Dílech a jinde. Vpředu s určitým odstupem od dalších sekáčů byl vždy pan Ludvík Křížek, který neomylně znal hranice pozemků. Ty před prací prošlapával. Za ním jsme se v určitých rozestupech pustili rytmicky do sečení máy.“

Po polovičním odstavení práce přišel čas na přestávku. To jsme si zpravidla pochutnávali na klobáskách a přikusovali chleba. Při občerstvení nescházelo pivo, štamprle slivovice nebo i káva. Nějaká ta koruna, kterou jsme za sečení dostali, potěšila.“

Nástup do práce byl kolem 3. až 4. hodiny ranní. Když vezmeme v úvahu, že mnozí sekáči po takové ranní „rozcvičce“ často ještě šli do zaměstnání, pak finanční odměna za odstavenou práci byla více než zasloužená.

Pokud se k tomuto drobnému příspěvku dostanou dnešní mladí, nepochybně zjistí, oč je dnes pro ně a jejich otce život v tomto směru snazší.

ŽILI MEZI NÁMI

Fachman

Ti starší z Jankovjáků si dobře pamatují na mého staříčka, pana Metoděje Křížka ze Souhrad č.p. 69, za Rakouska – Uherska vyučeného strojního zámečnicka a dlouholetého pracovníka holešovského a bystrického TONU, který osm roků sloužil c.k. rakousko – uherské armádě. Byť

postavou menší, byl pro občany obce od první republiky až po šedesátá léta minulého století nepřehlédnutelnou osobou pro svoji pracovní zručnost, starost o rodinu a optimistický přístup k životu. Na počátku dvacátých let postavil jako první v Souhradech svůj domek. Se svojí manželkou Františkou z Hlinska pod Hostýnem, rozenou Masnou, žili ve spořádaném manželství. O děti, které pak přišly na svět – Gustu a Boženku – se oba vzorně starali. Žili jak před druhou světovou válkou, tak během ní vším, co přinášel život na dědině. Jeden čas byl pan Metoděj Křížek také členem obecního zastupitelstva. A protože poznal zásluhou vojny svět, měl v sobě vypěstovaný sociální cit, zdvořilost a takt v jednání s lidmi. Byl po celý život zbožným katolíkem, přitom respektoval jiná vyznání i ateisty. Rád četl staré kalendáře a holdoval poslechu rádia, které si pořídil na počátku let padesátých. Nikdy nebyl politickým fanatikem, přitom se nebál každému říci, co si myslí. Nezlomila jej ani předčasná smrt jeho ženy – „maměnky“, jak ji láskyplně vždy oslovoval, v roce 1946. Ty svoje polní měřičky za Březím obdělával spolu s dětmi, nebo mu s volečký vypomohl pan Josef Křížek. V rodině se Křížkových se cítil jako doma, a i když nebyli spřízněni, chovali se k sobě jako příbuzní. Byl platným členem jejich rodinného společenství nejen při besedách, ale také na poli.

Metoděj Křížek s manželkou Františkou a dětmi Boženou a Augustinem

Pan Metoděj Křížek se zapsal do vzpomínek pamětníků především jako zručný opravář rýn, zámků, hrnců, kovových vložek do kamen – „reziňáků“, prostě všeho, co souviselo s plechem a kovem. Nikdy na něj nezapomene vnučka Danuška, o kterou se jako starý muž obětavě staral a pomáhal ji vychovávat. A ve chvílích, kdy se rozhodovalo, co bude po rozvodu rodičů se mnou, neváhal ani na chvíli – vzal si mě na starost a až do mých 13 let mi vytvářel rodinné zázemí. Snažil se mě vychovat, jak to jen šlo. I později jsem mohl jeho dům nadále považovat za svůj. Tak to šlo až do staříčkovy smrti v červenci 1970.

Pamatuji si, jak jej potěšilo, když jsem se vyučil tím, čím on, nebo když jsem mu mohl ukázat maturitní vysvědčení z průmyslovky. S velkým zájmem listoval pak v mém vysokoškolském indexu. Památný byl jeho výrok na adresu těch, kteří se mi jako dítěti posmívali: „Psi štěkají a karavana táhne dál.“ Ano, staříčku, snažil jsem se s ní táhnout do takových časů, jaké byste mi vy vždy přál.

JUDr. Jaroslav Pospíšil

Doposud jsem se ve svých příspěvcích do zpravodaje zabýval převážně vzpomínkami na minulost. Jenže ty jsou konfrontovány se životem, který se žije tady a teď. A ten klade na mladší Jankovjáky v mnoha ohledech mnohem větší nároky, než tomu bylo dříve. Pravda – nová doba přináší netušené možnosti, ale ne každý má v tlačenici za úspěchem to štěstí, že vše zvládne ke své spokojenosti.

Žijí však mezi námi takoví, kteří se krůček po krůčku snaží dostat na takovou metu, která jim kromě jiného přináší pocity vnitřního uspokojení a štěstí. Mezi takové nepochybně patří jankovští podnikatelé, jimiž se budu postupně zabývat na stránkách tohoto časopisu.

JANKOVŠTÍ PODNIKATELÉ, 1. část

Ing. Ivo Tatýrek

I když majitel jankovské firmy NEOTA pan Ing. Ivo Tatýrek dětství spojil s Kroměříží, kde se 1. února 1966 narodil, druhým domovem mu byly vždy Jankovice a dům jeho otce na Pohoršově. V „hanáckých Athénách“ Ivoš absolvoval základní školu s tím nejlepším prospěchem, pak v letech 1980 – 1985 pokračoval ve vzdělání na střední průmyslové škole elektrotechnické v tehdejší Gottwaldově (Zlíně). A protože i tady se zapsal jako dobrý student, vydal se s pozhnáním pracovitých rodičů na vysokoškolskou cestu. Než na ni nastoupil, zvládl nultý ročník Vysokého učení technického v Brně. Pak po krátkém pracovním zastavení v TON Holešov, kde působil jako elektroúdržbář, nastoupil na VUT v Brně na Fakultu elektrotechnickou, obor silnoproud, který absolvoval v letech 1987 – 1992. Než odpromoval a stal se inženýrem, složil zkoušku na Institutu bezpečnosti práce a založil firmu NEOTA.

Ta zpočátku „sídlila“ na č.p. 23 v kůlně jeho otce, kde mu v dílně vypomáhali dva spoluzaměstnanci. K výrobě elektrických rozvaděčů a drobným zámečnickým pracím jim v té době stačilo základní strojní vybavení. Pak rozšířili svou činnost na elektroinstalační práce a produkci elektrokotlů včetně jejich montáže. Tehdy už velikost rodinné dílny pro podnikání nestačila, proto bylo nutné se porozhlédnout po nových místech. Prostory domu č.p. 29 stačily jen dočasně, proto se začala stavět výrobní hala a správní budova v zahradě bývalé školy (za trnčárnou). Od roku 1997 se zde koncentrovala veškerá výroba firmy. V témže roce začala NEOTA s montáží tepelných čerpadel typu země – voda a voda – voda.

Pokud si chce firma udržet podnikatelský standard, nesmí zapomínat na inovaci své činnosti. U ing. Tatýrka se jednalo o vývoj vlastního tepelného čerpadla vzduch – voda. Korunou tohoto snažení bylo uvedení na trh výrobku ATW 45 NeoRé, který používá tu nejprogressivnější technologii. Toto čerpadlo mělo úspěch na výstavě v Bratislavě, kde jeho konstruktéři Ing. Ivo Tatýrek a Petr Kalabus získali ocenění za výrobek roku 2010.

Pracovní zkušenosti od otce sbírá i syn Ondra

Ono nerudovské „kdo chvíli stál, stojí opodál“ v této firmě neplatí. Dovědčuje to fakt, že kromě přidružené stavební výroby se její činnost rozšířila i do oblasti hlavní stavební výroby, jak dokazuje zbudování šesti rodinných domků, z nichž pět je dokončených.

V současné době (listopad 2010) firma zaměstnává 6 pracovníků trvale, s dalšími spolupracuje externě. V plánech do budoucna je udržení a rozšíření výroby tepelných čerpadel a podobných zařízení, která šetří energii.

V dnešní době, kdy ekonomické a jiné problémy zaklepalý na dveře nejednoho podniku, zasluhují úspěšné podnikatelské aktivity Ing. Ivo Tatýrka obdiv a uznání. Musíme si uvědomit, že nejen zaměstnává další pracovníky, ale svými daněmi přispívá do rozpočtu naší obce.

Jde za svým

Vynikajícím způsobem reprezentuje město Holešov, ale také celý podhostýnský kraj a naši vlast pěvecký sbor Moravské děti z Holešova. Za 35 let svého působení si doma i v cizině získal sympatie a renomé dobře sestaveným repertoárem a jeho provedením v různých jazycích. Těleso v minulosti vedli skvělí sbormistři – v letech 1974 až 1997 Mgr. Karel Košárek, 1998 – 2003 MgA. Michal Vajda a v současnosti Mgr. Lenka Polášková.

V dálnější historii se v tomto seskupení skvěle uvedly také Jankovjačky Jana Darebníková, Pavla Sedlaříková, Hana Sedlaříková a Lucie Barotková. V současnosti v něm od svých 11 let působí Kamilka Zicháčková, která brilantně zvládá zpěv svým barevným sopránem. Udržet se v pěvecké formě pro ni jistě není jednoduché. Denně dojíždí do arcibiskupského gymnázia v Kroměříži a teprve po zvládnutí domácí přípravy do školy má čas na zpěv. Zkoušky sboru zpravidla probíhají v budově DUHA na holešovských Novosadech a to jednou za týden s celým sborem a podruhé po sekcích. Ve sboru je okolo 30 děvčat, svými hlasy se prezentují také dva hoši.

Dřina a dril při nácviu přináší pak zaslouženou odměnu – nejen v ocenění porotou, ale také v poznávání různých míst. Kromě našich měst – Prahy, Brna, Olomouce, Bratislavy a dalších se sbor podíval také do světových metropolí Vídně, Petrohradu, Grazu a Shaoxingu v Číně. Posledně uvedené město leží asi 300 km jižně od Šanghaje, kam se Moravské děti také podívaly na světovou výstavu EXPO 2010. V českém pavilonu zde zazpívaly za velkého zájmu návštěvníků několik českých písniček. Jejich vystoupení muselo na jinak zdrženlivé Číňany velmi zapůsobit, když se mnozí z posluchačů ke zpěvu přidávali, když zazpívaly čínsky.

V Číně dosáhly Moravské děti skvělého ocenění v rámci Světové olympiády pěveckých sborů pořádané v červenci 2010. Ve velké konkurenci 475 pěveckých sborů z celého světa získaly v dětské kategorii zlatý diplom

K. Zicháčková (vlevo) s kamarádkou Nikolou Krejčí

a ve folklórní kategorii stříbrný diplom, ačkoliv šlo o početně nejmenší sbor na soutěži.

Jak nám Kamilka prozradila, v Číně ji překvapilo mnoho věcí. Jako první se sboristky musely vypořádat s vlhkostí vzduchu 100% a teplotou 45°C. Zaujala je stará i nová architektura, nebo že proti našim zvyklostem působí doprava v Číně značně chaoticky. Před koncertem se nesmělo zapomenout na kontrolu bezpečnosti. Děvčata z Moravy zde při svých vystoupeních vyvolávala zájem veřejnosti, hlavně se líbily jejich kroje a blond vlasy. Mnoho místních se s nimi hned chtělo vyfotit. Celkově byli lidé velmi přátelští.

Organizace celého zájezdu byla bezproblémová, sbor všude doprovázeli průvodci. Děvčata se projela i magnetickým vlakem – maglevem, který dosahuje rychlosti až 450 km v hodině, plavila se i na lodkách po řece. Zajímavé pro ně bylo i cestování tradiční rikšou – zastřešeným vozíkem připevněným za kolem. Pobavilo je, že když vezl rikšou do kopce asi čtyřicet kilogramů vážící Číňan dvě dívky, z nichž každá měla asi 75 kg, musel slézt a vytlačit rikšu do vrchu po svých. Jen jídlo jim k srdci nepřiřostlo – často se podávaly mastné nudle a místo chleba bochánky připomínající náš knedlík, na snídani převládala vejce, kterých se člověk brzy přejedl...

Takový zájezd se nepochybně trvale zapsal i do vzpomínek Kamilky Zicháčkové. Přejme jí od srdce, aby zážitky, které jí za Velkou zdí potkaly, zúročila nejen ve škole, ale také ve svém dalším životě, kde cesta k úspěchu vede jen a jen přes disciplinovanost, pílí a vůli se prosadit (a je k němu třeba také trocha štěstí a božího požehnání).

Typická čínská architektura

Vánoční petardy

Po dobu více než roku jsem se v Moravském zemském archivu v Brně setkával s Jankovjákem Josefem Zapletalem, který žije v Kroměříži. On hledal v archivu stopy po předcích, já se zase zajímal o dávnověk Jankovic kvůli připravovaným dějinám obce. Slovo dalo slovo a o přestávce Josef vzpomínal na své dětství v Jankovicích. Protože se blíží doba vánočních svátků, uveřejníme jeho vzpomínku na jednu vánoční epizodku:

„Jedinou dostupnou střelbou o Vánocích byla střelba z klíčů. Z domova v ten čas mnohdy nenávratně zmizely všechny duté klíče. Ke klíči se přivázal provázekem do tupu zpilovaný hřebík, do dutiny klíče se o jeho hranu nastrouhaly zápalky, podle potřeb i několik, a hřebík se zasunul do dutiny klíče. Pak se stouplu k rohu domu - nejčastěji to byla zvonice, neboť měla všechny rohy dostupné - a s napřaženým nástrojem se uhodilo za roh. Načež nastala rána, která při předdimenzování počtu hlaviček roztrhla klíč, a proto po Vánocích chybělo mnoho klíčů u skříní.

Dalším nástrojem ke střelení, který jsme používali, byly plechovky s víkem, do kterých jsme dali kostku karbidu. Na tu jsme plivli, začal se tvořit acetylen, který jsme pak dírkou v zadní části plechovky zapálili. Rány to byly ohromné, často byla i zranění, pokud jsme nestačili včas uhnout s rukou.“

Tato vzpomínka nebyla zdaleka jediná, kterou jsem od Josefa slyšel. Snad příště napíšeme o chytání ryb, postřehy z kovárný atd. A potom že není na co vzpomínat!

JUDr. Jaroslav Pospíšil

Třetí prvenství v řadě

Krátce po oslavách založení obce začala další očekávaná akce – tenisový turnaj O pohár starostky obce.

Od středy 15. července probíhaly boje v kategoriích mužů, žen i dětí.

Mezi dětmi do 10 let s přehledem zvítězil domácí Marek Olšák, který porazil všech pět svých soupeřů. Starší tenisové naděje od 11 do 16 let ovládl holešovský Kamil Šmakal před Dominikem Vašíkem ze sousedního Chomýže a domácí Nikolou Olšákovou.

Ve dvouhře žen obhájila v poli pěti soupeřek loňské vítězství domácí Miroslava Olšáková.

Soutěž ve čtyřhře mužů byla velmi vyrovnaná již v základních skupinách, kde některá utkání končila až v pozdních večerních hodinách. Celkové prvenství nakonec patřilo páru M. Daněk, K. Posolda, kteří v semifinále porazili zlínskou dvojici R. Hrabal, R. Pavelka a po bojovném finálovém výkonu i domácí Z. a M. Matelovi v poměru 5 : 7, 6 : 4, 6 : 4.

Mužské dvouhry měly celkem 20 účastníků a ve finále se po roce opět potkali Zdeněk Matela a Michal Daněk. Vyvrcholení turnaje naplánované na neděli 25. července muselo být však vzhledem k dešti odloženo až na středeční podvečer 28. 7. 2010. V něm nezávážal, stejně jako v předcházejících dvou letech, Michal Daněk a stal se tak prvním hráčem, kterému se podařilo jankovický turnaj ve dvouhře vyhrát třikrát v řadě. Podle pravidel mu tak zůstává i velký putovní pohár.

Po celou dobu trvání si našlo cestu do sportovního areálu mnoho diváků, k dispozici jim i hráčům bylo také občerstvení.

Počasí tentokrát neočekávaně prodloužilo trvání celého turnaje na celých 14 dnů. Vzhledem k narůstajícímu počtu hráčů pořadatelé uvažují již pro příští ročník, který bude zároveň jubilejním pětadvacátým, rozložit kompletní program minimálně do dvou týdnů.

Podrobnosti o turnaji, historii tenisového klubu a bohatou fotogalerii najdete na stránkách: <http://atps.converter.cz/>.

Účastníci nejmladší kategorie do 10 let: zleva Martin Darebník, Adriana Hendrychová, Katka Kubová, Marek Olšák, Lumír Hendrych, Nikola Teplíčková

Finalisté turnaje čtyřher zleva Karel Posolda, Michal Daněk, Zdeněk Matela, Michal Matela

Vítězi hlavní kategorie Michalovi Daňkovi gratuluje jeho finálový soupeř Zdeněk Matela

Sportování na konci léta

V době, kdy prázdninám ubíhal poslední víkend, připravila obec další díl programu s názvem „Loučení s prázdninami“. V sobotu 28. srpna přišlo závodit celkem 35 dětí od 3 do 14 let.

Všichni, kromě nejmladších, běželi podle rozdělení do kategorií kratší či delší trasu v lese nad tenisový kurt. Tam na ně čekaly hodnocené disciplíny ve střelbě ze vzduchovky, hodu granátem, zdolání překážky po laně a hodu na terč.

V kategorii dívek 6 - 9let zvítězila Radka Zapletalová před Natálkou Mlčákovou. O třetí místo se podělily dvě závodnice, a to Viktorie Púchovská a Adélka Hublíková, která ač patřila věkem ještě do nejmladší kategorie, podala výborný běžecký výkon.

Mezi chlapci v této věkové skupině byl na 1. místě Aleš Stoklásek, druhý Erik Vánský a třetí Jirka Pohančenič.

Starší dívky od 10 do 14 let se sešly na startu pouze dvě a seřadily se na pomyslných stupních vítězů v tomto pořadí: 1. Katka Kubová, 2. Štěpánka Mlčáková. Mezi chlapci pak jako vítěz Honza Kraus, 2. Michal Ponížil a třetí Jakub Ryška. Nejmenší děti do 5 let, kterých se zúčastnilo deset, byly hodnoceny všechny stejnými odměnami a diplomem za účast.

Po vyhlášení výsledků se všichni sešli u táboráku, kde každý závodník obdržel špekáček, který přišel po náročném běhu vhod.

Miroslav Darebník

Právě střílí Aleš Stoklásek

U klauna se připravuje Adélka Sedlaříková

Vyhlášení nejmladší kategorie

80. výročí zániku Románské kaple na svatém Hostýně

1930-2010

Mezi stávajícími objekty na temeni Hostýna existoval jeden, který byl jako jediný ve 20. století zrušen. Byla to Románská kaple někdy také označovaná termínem Anglická kaple, původně však pojmenovaná názvem kaple bl. Panny Marie.

Stavba tohoto objektu byla dokončena 30. srpna 1897, tedy pouhé dva dny před významnou událostí, kterou byla návštěva císaře Františka Josefa I. na Hostýně. Panovník při své čtyřdenní návštěvě Bystřice pod Hostýnem u příležitosti manévřů rakousko-uherské armády v nejbližším okolí města zavítal hned první den, tj. 1. 9. 1897 také na Hostýn / příjezd mocnáře očekávalo na Hostýně asi 80 tisíc lidí/. Byla to vůbec první návštěva hlavy státu na tomto věhlasném poutním místě. Kaple byla kruhová dřevěná stavba postavená na kamenné dlažbě. Měla připomínat nejstarší kapli na Hostýně, postavenou údajně v době Cyrila a Metoděje, ale také původní malý dřevěný kostelík, který byl postaven okolo roku 1242 na místě, na kterém se nyní nachází chrám Nanebevzetí panny Marie, postavený v letech 1721-48. Poměrně bohatá a rozsáhlá literatura o Hostýně se bohužel sporadicky zmiňuje o Anglické kapli a v důsledku toho je zachováno jen velmi málo údajů o této stavbě. První nákres/návrh/ kaple vypracoval stolař pan Zicháček z Bystřice p.H. Krytá chodba, tvořící dolní část kaple, byla dílem Vincence Odložilíka z Velehradu. Objekt byl ozdoben barevným oknem, představujícím Pannu Marii Hostýnskou. Šlo o dílo brněnského umělce B. Škardy.

Kde se vlastně Románská kaple na Hostýně nacházela? Některé ze zachovalých fotografií tohoto objektu shodně potvrzují, že chrám Jana Sarkandra /vzdálená čtrnáct metrů od chrámu/, Románské kaple a rozhledna tvořily téměř jednu přímku. Anglická kaple byla tedy postavena na severní louce. K její přesnější lokalizaci může však pomoci pouze odhad na základě dalších snímků, pořízených z jiných míst.

Kaple se nacházela ve vzdálenosti asi deset metrů za třetím zastavením staré Křížové cesty za prostorem mezi třetím a čtvrtým zastavením a ve vzdálenosti asi padesát metrů za Sarkandrovou kaplí / tj. směrem na sever k rozhledně/. Jde o místo, kde téměř vodorovný terén končí a přechází v prudší svah, který již mnoho let slouží ve vydařených zimních sezonách k sáňkování a lyžování. Zhruba v místě, kde Anglická kaple stávala, se nachází snad 20 let podium o rozměrech asi devět krát patnáct metrů, vysoké téměř pět metrů.

Na rozdíl od chrámu a rozhledny nejsou zachovány rozměry Románské kaple. Zatím přístupné materiály je alespoň neuvádějí. A tak zde můžou posloužit opět jen odhady z různých fotografií. Dolní nejširší část kaple, tvořená kruhovou chodbou měla průměr asi jedenáct metrů, střední užší část kaple měla průměr snad pět metrů a průměr nejužší horní části mohl být tři metry. Spodní část kaple byla i se střechou vysoká asi čtyři metry, střední část opět se střechou mohla mít výšku šest metrů, horní část také se střechou lze odhadnout na výšku čtyři metry a kříž byl patrně vysoký také čtyři metry. Celková výška Anglické kaple byla tedy asi osmnáct metrů.

Dva z trojice místních jmen vztahujících se ke kapli/bl. P. Marie a Románská/ jsou celkem vysvětlitelné, původ třetího označení je však naopak neznámý a nelze ani dobře vyložit jeho souvislost s oběma předchozími pojmenováními /že by stavbu spolufinancovali katolíci poutníci z britských ostrovů?/.

Románské kapli nebyla za necelých 33 let její existence věnována patrně žádná péče. Nebyly prováděny ani menší opravy, ani generální údržba. O osudu objektu tím bylo rozhodnuto. Stavba ve zcela zchátralém a havarijním stavu byla koncem dubna roku 1930 rozebrána /Románská kaple byla letos pro sešlost a zpuchřelost na konci dubna odstraněna, uvádí doslova časopis

Hlasy svatohostýnské č. 12 z prosince 1930/. Co však bylo příčinou zboření kaple? Muselo dojít k jejímu zániku? Nebyl o existenci kaple zájem kompetentních míst, nebo nebyl dostatek finančních prostředků k její záchraně? Odpověď na tyto otázky by mohla být asi následující: v době, kdy Románská kaple patřila k trvalým objektům hostýnského temene, probíhala postupná výstavba nové Křížové cesty, která se stavěla plných 29 let a to od roku 1904 do roku 1933/ projektoval akademický architekt Dušan Jurkovič, mozaikové obrazy na šamotkách z Rakovníka jsou dílem akademického malíře Jana Koehlera/.

Příčinou tak dlouhého období byly hlavně právě problémy s finančními prostředky. Zajištění dostatečného množství peněz vždy znamenalo jeden krok dopředu, tj. postavení dalšího zastavení Křížové cesty. Za této situace nebylo proto zřejmě možné provádět opravy Anglické kaple, i když by nebyly asi příliš nákladné. Kaple tedy zůstala mimo pozornost a snad právě tato skutečnost znamenala její pád.

Ještě jedna zajímavost se váže ke kapli a ke křížovým cestám. Podle původního plánu Křížové cesty na Hostýn měla být kaple J. Sarkandra prvním zastavením Křížové cesty, zatím co Románská kaple měla být zastavením druhým.

Zaniklá hostýnská rotunda má tedy letos další smutné jubileum. I po osmdesáti letech má několik pamětníků mezi lidmi pozeňnaného věku 90 a více let, kteří si Románskou kapli pamatují ve svém dětském nebo dorosteneckém věku. Bohužel žádný z těchto pamětníků nedokáže uvést další informace o tomto nesporně zajímavém a pěkném objektu, který byl postaven na hostýnském temeni téměř na přelomu 19. a 20. Století

Vlastimil Doležel

Historie domků v naší obci

Číslo 9 (hádkanka z minulého čísla)

R. 1675 Martin Horák

R. 1749 Jan Horák

R. 1775 čtvrtláník Jiří Fuksa

R. 1789 počalo vybavování gruntů z vlastnictví panského do majetku poddaných, první odkoupil čtvrtláník Josef Daďa č. 9 za 35 zlatých

R. 1812 Jiří Daďa

R. 1848 Josef a Mariána Daďa

R. 1857 Jan Daďa

R. 1861 čtvrtláník Josef Daďa, jeho žena Anna, roz. Křížková č. 5

Z manželství byly děti:

- Josef, zemřel 22. 1. 1914 ve věku 44 let, jeho žena Emilie, roz. Kolaříková č. 3, byli nájemci obecního hostince č. 30 a nájemci honitby.

- Jan, zemřel 12. 4. 1953 ve věku 77 let, jeho žena Žofie, roz. Daďová č. 28, nar. 18. 5. 1896, zemřela 20. 8. 1944.

- Marie, Anna, Antonie zemřeli v květu mládí.

Svatební smlouva:

Uzavřena 29. 7. 1918 c.k. notářem Karlem Janáčkem v Holešově.

- Anna Daďová, majitelka čtvrtlánu č. 9 v Jankovicích, jako odstupitelka

- syn: Jan Daďa

- nevěsta: Žofie Daďová

Dům č. 9 v roce 2010

Paní Anna Daďová odstupuje a odevzdává touto smlouvou svému synu p. Janu Daďovi a nevěstě jeho Žofii Daďové, vzhledem ku zamyšlenému jich sňatku do jejich společného a rovnodílného vlastnictví ideelní polovici svých nemovitostí, rolnictví, věnovaných odstupitelkou samou společně s rodinou užívaných, obývaných a vlastnoručně obdělávaných při čtvrtláně č. 9 v Jankovicích, kniha vlastníků č. 9 na stavební ploše k.č. 23/1 a 23/2 se zahradou p.č. 105a pozemky p.č. 106, 108/1 a 108/2, jakož i se všemi dalšími v této knihovně vložce knihovně připsanými pozemky, vyjma však pozemků p.č. 309, 310, 534, 535, 556, 557, 1007/22, 1007/23, 1181, 1180/11, 1184 a 1180/12 a pod valchou v tratích – pastvíska - luh - niva – U Červinky v úhrnné výměře 1ha 23a 24m², kteréžto pozemky si odstupitelka celé ve svém výhradním a neobmezeném vlastnictví ponechává, jinak odstoupené ideelní polovice uvedených shora nemovitostí se vším knihovním a právním příslušenstvím, dle knihy pozemkové a berního katastru, spolu tedy s ideelní jednou čtvrtinou při pozemcích p.č. 429 a 1019 v Jankovicích, knihovně vložka č. 82, jejichž ideelní polovice součást čtvrtlánu č. 9 v Jankovicích tvoří a v uvedené knihovně vložce č. 9 jest připsána se všemi právy a povinnostmi, v těch mezích a hranicích, jak odstupitelka doposud sama nemovitosti tyto držela a užívala, potažmo tak sama aneb předchůdcové byli oprávněni činiti, spolu s hospodářským příslušenstvím, z dobytka zejména 2 koně, 2 krávy a jednu prasnici, jakož i veškeré hospodářské nářadí a zařízení, spolu s mlátícím strojem, vše ve vzájemně ujednanou odstupní cenu 16.000 korun, ve kteréžto odstupní ceně snoubenci Jan Daďa a Žofie Daďová odstoupené jim touto smlouvou paní Annou Daďovou ideelní polovice uvedených nemovitostí spolu se vším knihovním, jakož i vším uvedeným hospodářským příslušenstvím, do svého společného a rovnodílného vlastnictví přijímají a nastupují.

Podle usnesení ze dne 8. 8. 1918 č.d. 638 zaneseno při vložce č. 9 a 18193 katastrální obce v Jankovicích.

Soudní kancelář c.k. okresního soudu v Holešově, dne 10. srpna 1918

Novák c.k. kancelista

Z manželství Jana Daďe, zemřelého 12. 4. 1953 ve věku 77 let a jeho ženy Žofie, rozené Daďové č. 28, nar. 18. 5. 1896, zemřelé 20. 8. 1944, byly tyto děti:

- Oldřich, nar. 18. 5. 1919, zemřel 4. 5. 1976
- Jaroslav, nar. 8. 12. 1924
- Zdeňka, provdána za Františka Grygeru č. 31

Události:

Jan Daďa nalezen byl ve stodole částečně v bezvědomí, na hlavě měl tržnou ránu krvácející, odveden byl domů a ještě téže noci zemřel. Měl snad shazovati slámu z pater, spadl dolů na mlat a pádem se uhodil do hlavy.

R. 1931 stará usedlost zbourána i s výminkem, krov střechy pokryt byl šindelem. Stavba jak obytných místností, tak i chlévu značně rozšířena. Na místě, kde byla chaloupka, zřízena kůlna. Stavbu prováděl zednický mistr Neradil z Prusinovic. Když bylo založeno JZD, Oldřich Daďa se stal členem, v dubnu t.r. proveden společný svod hovězího dobytka, ustájeny jen dojnice, celkem 20 kusů.

R. 1917 nad chaloupkou udělaná tajná skrýš, kde byly uschovány potraviny. Někým to bylo vyraženo, dostavila se komise z okresního úřadu z Holešova, zásoba potravin naložena na 2 vozy a odvezena do Holešova.

Oldřich Daďa odkázal dům č. 9 neteři Věře, rozené Grygerové, nar. 1946, zdravotní sestra, provdala se za Františka Ševčíka z Jankovic, nar. 1942, děti:

• Radek, nar. 1971

• Věra, nar. 1972, provdaná za Rostislava Krause, rodem Dobrotice, děti: Jan, Richard

• Jiří, nar. 1976, ženatý manželka Alena roz. Halašková, rodem Dobrotice, děti: Eva, Jiří, bytem Dobrotice

Dům č. 9 byl manžely Ševčíkovými úplně přebudován, upraven, střecha pokryta eternitem. Zahradu zkulturnována, nově vysázena zákrsky.

(vybráno z Kroniky domovních čísel od autora F. Kolaříka)

Sv. Hostýn – informace pro poutníky

Od 18. října 2010 je na Sv. Hostýně zimní pořad bohoslužeb.

Zimní pořad od pondělí 18.října 2010 do neděle 24.dubna 2011:

všední dny - mše svatá 7.00, 9.15 soboty a neděle - mše svatá 7.15, 9.15,11.00 neděle - sv. požehnání, 13.00 denně - modlitba sv. růžence 18.45

Probíhá rekonstrukce podlahy v bazilice. Všechny bohoslužby jsou z tohoto důvodu v kapli sv. Josefa.

Doufáme, že na štědrý večer zde bude mše sv. v 15.30hod., jako obvykle. Noční mše sv. nebude. Silvestr a novoroční půlnoční mše sv. zůstává beze změny. Vše bude na podlaze z betonu již s temperací, ale bez dlažby. Pokud by došlo ke zdržení stavby, bude vše oznámeno na internetu. Od 10. ledna 2011 budou mše sv. opět v kapli sv. Josefa.

Vánoční pořad bohoslužeb

Pátek 24. prosince Štědrý den, mše svaté v 7.00, 9.15 a v 15.30 hod

Pátek 31. prosince Sv. Silvestr, mše svaté v 7.00, 9.15, 11.00, ve 22.30 modlitba růžence, 23.00 adorace, 23.45 děkovné Te Deum a sv. požehnání a ve 24.00 pontifikální mše sv.

*Přejeme Vám příjemné prožití
vánočních svátků, pohodu v rodinách
a hodně štěstí v novém roce.*

Miloslava Šišáková
starostka obce

Miroslav Darebník
místostarosta obce

Dějiny Jankovic

Vícekrát již bylo v průběhu tohoto roku zmíněno, že probíhají přípravy na vydání knihy o historii naší obce. V současné době dostává publikace konkrétní podobu v grafickém studiu a i když s malým zpožděním oproti původnímu předpokladu spatří světlo světa ve druhé polovině ledna 2011. Zároveň s knihou si budete mít možnost zakoupit soubor DVD s originálními nahrávkami obecních akcí a událostí v minulém století.

Miroslav Darebník

ČTENÁŘŮM

Knihovna na OÚ je pro vás otevřena každé pondělí v 17.00 – 18.00 hodin.

Internet - pro veřejnost v pondělí a čtvrtek od 17.00 – 18.00 hodin na OÚ na stránkách <http://www.jankovice.net> aktuální zprávy a fotografie ze života obce.

OÚ – kulturní výbor pro vás připravuje:

5. února 2011 Maškarní ples – účastníci v maskách mají 50% slevu na vstupném. K poslechu i tanci hraje hudba Rytmix, bohatá tombola i občerstvení.

6. února 2011 Dětský karneval – tradiční rej masek v sále OÚ. Pro děti bude připravena tombola, hry a soutěže. Začátek v 15.00 hod.

Myslivecké sdružení Hrabina pro vás připravuje:

8. ledna 2011 Myslivecký ples - hudba Orion, zvěřinové speciality a bohatá tombola.

Sbor dobrovolných hasičů pro vás připravuje:

5. března 2011 Vodění medvěda – průvod masek v čele s medvědem obcí. Začátek v 8.30 hodin.

Pozvánka na košť slivovice

Také v roce 2011 bude Klub přátel dobré slivovice pořádat košť, a to v sobotu 12. března 2011 v sále obecního domu. Pro ty spoluobčany, kterým slivovice nechutná, uspořádáme přidruženou akci - košť líkérů. Podmínky budou včas zveřejněny ve vývěskách v obci a v místním rozhlase.

Za klub přátel dobré slivovice Josef Kučera st.

FOTOGALERIE

Hasiči na okrskové soutěži v Chomýži 5. června 2010

Rekonstrukce Hájíčku květen 2010

Tesařské práce prováděl Karel Navrátil ml.

Následky trvalých vydatných dešťů 17. května a 2. června 2010

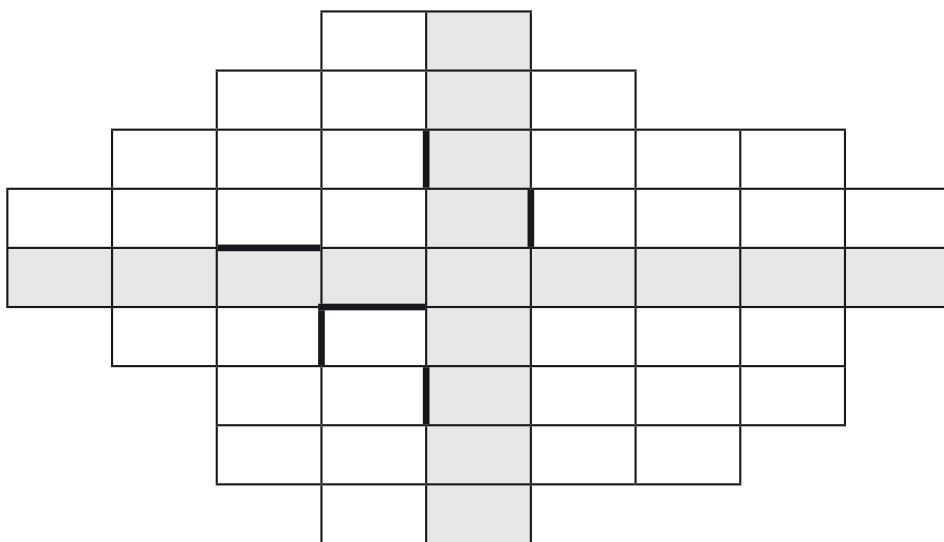

Velká voda zahrozila ve středu 2. června dopoledne

Provoz na hlavní silnici před čp. 74 musel být z důvodů zaplavení omezen

SOUTĚŽ O CENY S KŘÍŽOVKOU

LEGENDA:

1 - české město

2 - stařec

3 - koupě, dřevěný hřebík

4 - jednotka elektrického proudu,
malířská potřeba

5 - **TAJENKA**

6 - chemická značka, člen církve

7 - zkratka sportovní události, evropan

8 - postava z Prodané nevěsty

9 - francouzský určitý člen

A - české město

B - staře

C - koupě, dřevěný hřebík

D - jednotka elektrického proudu,
malířská potřeba

E - **TAJENKA**

F - chemická značka, člen církve

G - zkratka sportovní události, evropan

H - postava z Prodané nevěsty

I - rancouzský určitý člen

Poznejte domek na fotografii

Vyplněné kupony vystříhnete a vhodíte do připravené schránky v místní prodejně potravin nejpozději do 20. ledna 2011.

Ze správných odpovědí vylosujeme na nejbližším veřejném zasedání OZ tři výherce, kteří získají 2 volné vstupenky na únorový maškarní ples.

Správné odpovědi z minulého vydání 1/2010: Do schránky byly odevzdány pouze 2 odpovědní lístky a oba měly vypsané správné odpovědi.

Tajenka křížovky: Jeník z Dobrotic

Na fotografii: dům č. 9, bydlí zde manželé Věra a František Ševčíkovi

Nebylo třeba tak ani losovat tři výherce. Správnými luštitelkami jsou Emílie Ponížilová a Františka Ševelová.

Ceny: poukázky do supermarketů v hodnotě 100,-Kč

Na fotografii je

Tajenka křížovky

Jméno:

V roce 1979...

V roce 2009...

Vydává: Obec Jankovice

Zpracoval: M. Darebník

Foto: Jiří Bureš, Oldřich Mrázek, Miroslav Darebník, archiv OÚ a občanů

Adresa: Obecní úřad Jankovice 101, 769 01 Holešov

E-mail: obec@jankovice.net

Internet: <http://www.jankovice.net>

Náklad: 150 ks

Tisk: TYPOservis Holešov